

брана на себе си ; а въ само то дѣло, — Спартанцы тѣ за-
виждали на слава та на Аѳиняны тѣ и желаяли да пода-
вѣтъ тѣхно то що възниквало могущество. Тѣ испро-
водили въ Аѳини посланици, съ тържественъ протестъ
противъ въздиганье то на стѣны тѣ. Фемистоклъ съвѣ-
товалъ Аѳиняны тѣ да задържатъ насила тѣзи посланици
до като стѣны тѣ достигнѣтъ до извѣстна высо-
чина ; презъ туй време самъси той отишель за послан-
никъ въ Спарту и колкото можаль простирадъ преговоры
тѣ. Между туй сички тѣ Аѳински жители, безъ исклю-
ченіе : мажье, жены, дѣца задължены были да работ-
ыть за въздиганье то на стѣны тѣ. Тѣ не щадѣли ни
общественны зданія, ни собственны тѣ си кѣщья ; при-
носяли тамъ камънѣ и други нужны за работа материа-
лы ; колонны и малки храмове, просты камънѣ и пре-
красны паметници — сичко туй бѣрже са натрупало на
градски тѣ стѣны. Работа та была свършена, — но Спар-
танцы тѣ не смѣли да докачатъ живота на Фемистокла,
зашто тѣхни тѣ посланици са находдали въ рѣцѣ тѣ
на Аѳиняны тѣ.

Такъвзи человѣкъ, като Фемистокла, който толкозъ
забѣлѣжително былъ зель преднина изъ между народа,
не можилъ да избѣгне отъ завистъ та и умраза та на
народа, толкозъ повечъ, че Аѳиняны тѣ вынаги са при-
пазвали отъ едновластіе то на кого-да-е отъ свои тѣ
гражданы. Фемистокла обвинили, като человѣкъ опа-
сенъ за господарство то, и го осудили на (острокизмъ).
Той отишель въ Аргосъ, дѣто Гърцы тѣ му въздали
длѣжна та почесть иуваженіе ; но и тамъ не былъ на
дѣлго въ безопасность : Лакедемоняны тѣ изново прово-
дили посланици въ Аѳини, за да обвинятъ Фемистокла
въ предателство противъ Гърція и въ тайны сношенія съ
Персидскія царь. Фемистоклъ откровенно оправдавъ
 себеси съ тѣзи думы : „право, азъ вынаги желаяхъ власть
та ; но никогда и никому не быхъ дозволилъ да има власть
надъ мене, и не быхъ предалъ Гърція на варварско то
владычество ; на туй азъ не съмъ способенъ и нѣ-